Nowa kultura VII

Περιοδική έκδοση της κατάληψης Libertatia |

Τεύχος 7ο | Καλοκαίρι 2017

Το παρόν έντυπο αποτελεί περιοδική έκδοση της πολιτικής συνέλευσης της κατάληψης libertatia. Βγαίνει σε άτακτα χρονικά διαστήματα και το περιεχόμενό του περιλαμβάνει κείμενα της κατάληψης σχετικά με τρέχοντα ζητήματα, αναλύσεις πάνω σε θεωρητικά ζητήματα ή θέματα της επικαιρότητας (προσωπικές ή συλλογικές) και κείμενα και θέσεις που παρουσιάστηκαν σε εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο χώρο της κατάληψης. Στόχος είναι η περαιτέρω προπαγάνδιση του πολιτικού λόγου και η διάδοση της κουλτούρας και των ιδεών του ελευθεριακού κομμουνισμού. Διανέμεται σε στέκια, καταλήψεις και κολεκτίβες.

Περιεχόμενα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO - ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Σε πρόσφατο άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα voria.gr στοχοποιείται η κατάληψη mundo nuevo. Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται να προετοιμαστεί το έδαφος για ενδεχόμενες εκκενώσεις μέσα από άρθρα «αμερόληπτων» δημοσιογράφων, οι οποίοι όμως εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα. Δεν θα αναφερθούμε στα ψέματα και τις ανακρίβειες του άρθρου, θα τονίσουμε απλά την θετική στάση της γειτονιάς στις μέχρι τώρα δράσεις κατά της εκκένωσης, που δείχνει ξεκάθαρα ότι το κλίμα εναντίον των καταλήψεων που προσπαθούν να δημιουργήσουν δεν βρίσκει ανταπόκριση στην κοινωνία και τον απλό κόσμο που μας ζει καθημερινά.

Η διαστρέβλωση του χαρακτήρα των καταλήψεων είναι ένα συχνό φαινόμενο. Παρουσιάζονται ως εστίες ανομίας και ως απειλή για την ιδιοκτησία. Στην πραγματικότητα, όμως, τα κτίρια που καταλαμβάνονται ανήκουν κυρίως είτε στο κράτος είτε στην εκκλησία, μένοντας παρατημένα και εγκαταλελειμμένα για χρόνια. Η κατάληψή τους εκτός του ότι καλύπτει τις στεγαστικές ανάγκες πολλών ατόμων που έχουν πρόβλημα, δίνει παράλληλα ζωή στα κτίρια αυτά ως δομές αντίστασης και αγώνα απέναντι στο υπάρχον, τόσο σε πολιτικό όσο και σε πολιτιστικό επίπεδο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΠΟΥ ΣΤΟΧΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

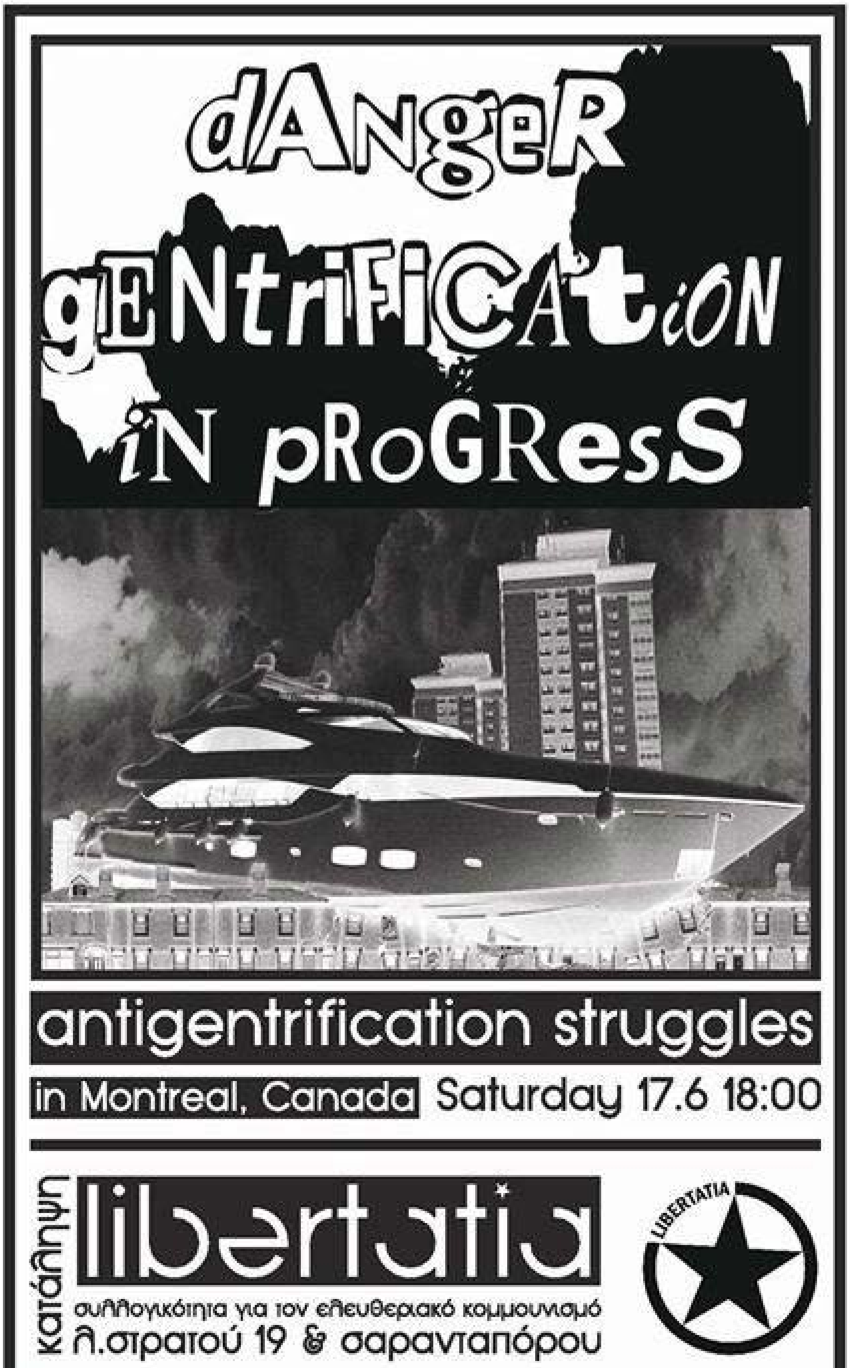

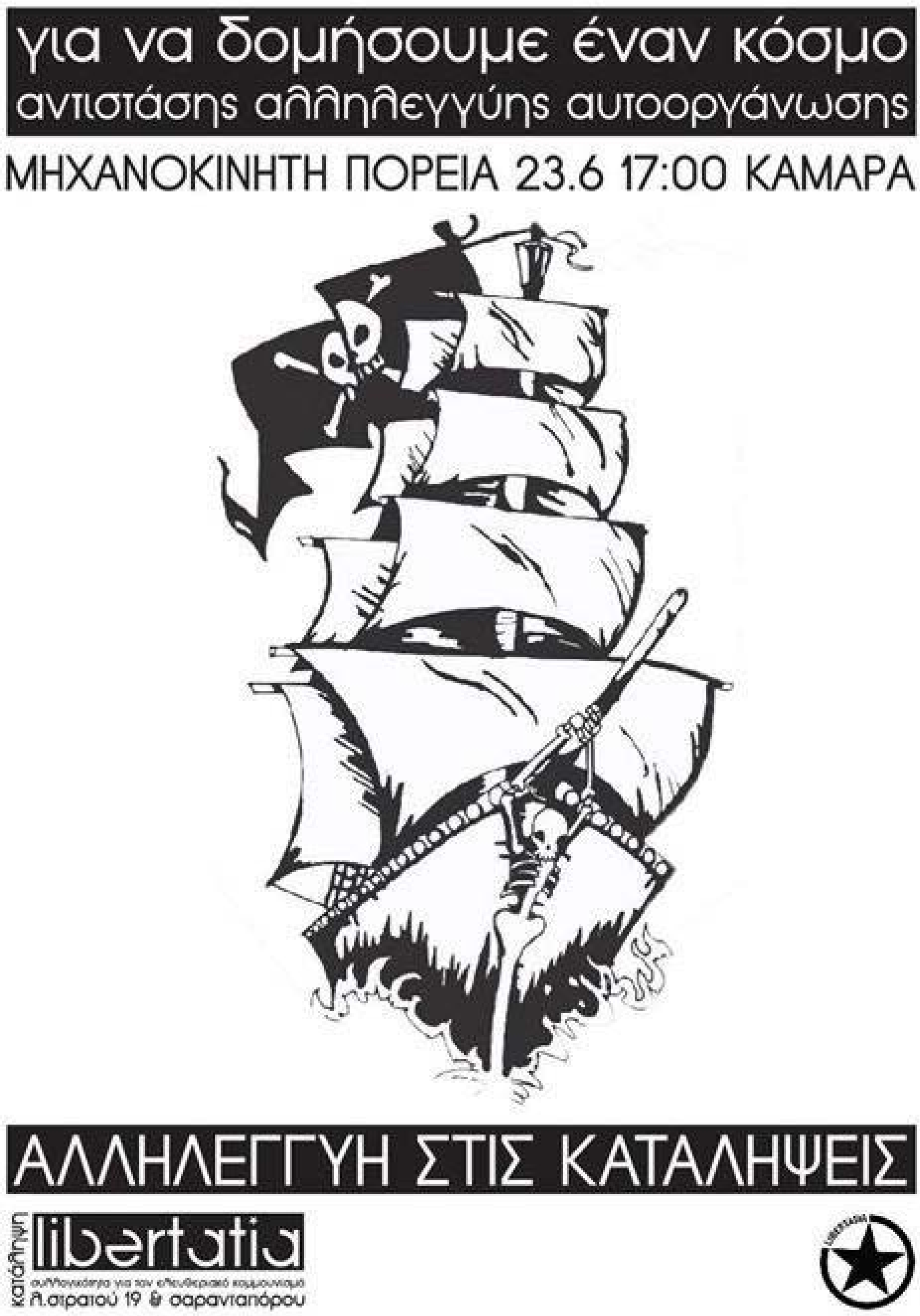

Ο ρόλος, λοιπόν, των καταλήψεων είναι σημαντικός, καθώς αποτελούν μια προεικόνιση μιας άλλης κοινωνίας μέσα από τον τρόπο που λειτουργούν, δηλαδή χωρίς ιεραρχία, με οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Αποτελούν ακόμα κέντρα αντίστασης απέναντι στην καταστολή του κράτους και του παρακράτους (φασίστες, πρεζέμποροι κτλ) και γι' αυτό στοχοποιούνται. Τέλος, μέσα από διάφορες δομές καλλιεργούν την ανάπτυξη μιας άλλης κουλτούρας, απαλλαγμένης από την εμπορευματοποίηση των μορφών τέχνης μέσα στον καπιταλισμό.

Θα θέλαμε, τέλος, να τονίσουμε ότι παρά τις τελευταίες απειλές εκκενώσεων που υπάρχουν τόσο στην πόλη μας όσο και αλλού, εμείς στεκόμαστε αλληλέγγυοι-ες στις καταλήψεις που απειλούνται είτε από τις αρχές είτε από τις επιθέσεις φασιστών και θα είμαστε εκεί για να τις στηρίξουμε. Εκφράζουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας στην mundo nuevo και στηρίζουμε την περιφρούρησή της, δηλώνοντας ότι δεν θα αφήσουμε καμία κατάληψη έρμαιο στα χέρια των αρχών.

10, 100, 1000ΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

dANgeR
gENtriFiCAtiON
iN pRoGResS
antigentrification struggles
in Montreal, Canada
Saturday 17.6 18:00
κατάληψη
libertatia
συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό
λ.στρατού 19 & σαρανταπόρου
LIBERTATIA

για να δομήσουμε έναν κόσμο
αντιστάσης αλληλεγγύης αυτοοργάνωσης
ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΗ ΠΟΡΕΙΑ 23.6 17:00 ΚΑΜΑΡΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
κατάληψη
libertatia
λ.στρατού 19 & σαρανταπόρου

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αλληλεγγύη στην κατάληψη ΕΚΧ Σχολείο σε όλες τις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους.

Εδώ και μερικά χρόνια μάθαμε πως η χώρα που ζούμε περνά μια κρίση – οικονομική μας είπαν. Εμείς έχουμε να προσθέσουμε πως η κρίση υπήρχε και θα υπάρχει για πάντα, όσο υπάρχει καπιταλισμός.

Κρίση οικονομική
Κρίση ανθρωπιστική
Κρίση αξιών
ΚΡΙΣΗ

Κράτος και αφεντικά, λοιπόν, οι κριτές των ζωών μας.
Ποια είναι άξια να ζει και ποιος όχι.
Ποια έχει δικαίωμα να εργάζεται και ποιος όχι.
Ποιοι και ποιες εν τέλει είναι χρήσιμες για την αναπαραγωγή αυτού του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος.
Η μάσκα της κυβέρνησης συριζα-ανελ έχει καιρό τώρα πέσει ακομή και στα μάτια των πιο δύσπιστων. Όποια κυβέρνηση και αν ανέβει στην εξουσία θα εχει την ίδια αντιμετώπιση προς τις κοινωνικές τάξεις που καταπιέζει και εκμεταλλεύεται. Βία και καταστολή των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων που παλεύουν για την ανατροπή του υπάρχοντος εκμεταλλευτικού συστήματος, με δυο λέξεις, του καπιταλισμού.
Συστηματικά και αδειάλειπτα, το κρατός και οι μηχανισμοί του εκκένωουν χώρους αλληλλεγύης και ελευθερίας. Παράλληλα πουλάν' ανθρωπισμό και δημοκρατικές αξίες κοινωνικής αλληλεγγύης. Ήταν η ίδια κυβέρνηση που εκκένωσε πέρσι τον Ιούλη 3 καταλήψεις στέγης κι αλληλεγγύης σε μετανάστες/τριες στη Θεσσαλονίκη. Η ίδια που έκκενωσε το Ανοιχτό 3ο στη Σύρο πριν από λίγο καιρό. Η ίδια που συστηματικά απελαύνει μετανάστες που δεν πληρούν τα κριτηρία τους για να γίνουν "πρόσφυγες πολέμου". Η ίδια που αφήνει και σιγοντάρει νεοναζί και φονταμεταλιστές χριστιανούς να παρελαύνουν στους δρόμους. Η ίδια που διεκπαιρεώνει με επιτυχία το ρόλο της, όπως και κάθε άλλη πριν απ' αυτήν.

Πολιτική στάση αλληλεγγύης

Εμείς από την πλευρά μας βρισκόμαστε δίπλα σε κάθε καταπιεζόμενο κομμάτι της κοινωνίας. Οραμάτιζόμενοι μια ζωή ελεύθερη μακριά απο καταπιεστικές λογικές και πρακτικές στεκόμαστε αλληλέγγυες στις καταλήψεις και στις αυτοοργανωμένες δομές δημιοργικής αντίστασης στο υπάρχον. Οι καταλήψεις για εμάς είναι χώροι ελευθερίας, δημιουργικής ενασχόλησης με την πολιτική, δομές κάλυψης στεγαστικών αναγκών, χώροι δημιουργίας μιας ελεύθερης κουλτούρα αντίστασης στον καπιταλισμό και αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων.
Να υπερασπιστούμε τους χώρους μας, ως σημεία ρήξης με το πλέγμα των εκμεταλλευτικών σχέσεων,αντίστασης και πραγμάτωσης των προταγμάτων μας για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας.

ΝΑ ΞΑΝΑΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 1/6 18.00 στην κατάληψη του Σχολείου (Βασ. Γεωργίου & Μπιζανίου)

κατάληψη Libertatia

ΘΕΡΙΝΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ (ΟΠΟΤΕ ΜΑΣ ΕΡΘΕΙ ΟΡΕΞΗ)

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΠΙΑΣΑΝ ΟΙ ΖΕΣΤΕΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΑΝΕ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΕ ΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΕΣ
ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΑΛΙ ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΝΑ ΒΡΑΖΟΥΜΕ ΟΧΙ (ΜΟΝΟ) ΑΠ' ΤΗ ΖΕΣΤΗ..
ΒΡΑΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΖΑΝΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΠΟΥ ΔΕ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ
ΒΑΖΟΝΤΑΣ, ΛΟΙΠΟΝ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΒΡΑΖΕΙ
ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΤΑ ΒΡΑΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Captain Fantastic (2016)

Μακριά από τον πολιτισμό στα δάση της Βορειοδυτικής Αμερικής, ένας αφοσιωμένος πατέρας μεγαλώνει τα παιδιά του στην φύση, προσπαθώντας να κάνει και τα έξι τους, εκπληκτικούς ενήλικες. Η ζωή στην φύση και μακριά από τις πολυτέλειες του σύγχρονου κόσμου θα διακοπεί όταν ένας θάνατος στην οικογένεια θα κάνει τους επτά να πάνε ταξίδι και να συναντήσουν ανθρώπους εκτός των δικών τους συνηθειών και τρόπων, μακριά από τον επίγειο παράδεισο στον οποίο ζούνε μέχρι τώρα. Το ταξίδι αυτό θα προκαλέσει κρίση στην οικογένεια με τον πατέρα να έρχεται αντιμέτωπος με τον κόσμο, για το πως πρέπει να μεγαλώσει τα παιδιά του.

κατάληψη libertatia
συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό
λ.στρατού 19 & σαρανταπόρου

ΑΠΟ ΤΙΣ 12.7
& ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΜΕΤΑ ΤΙΣ 21:00

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ BAR

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ 16 ΙΟΥΛΗ

Την Κυριακή 16 Ιούλη 2017 στο πλαίσιο της πανελλαδικής απεργίας στο εμπόριο για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης αργίας ο Συντονισμός προχώρησε σε απεργιακές περιφρουρήσεις σε εμπορικά καταστήματα της Τσιμισκή. Η κίνησή μας αυτή ξεκίνησε λίγο πριν τις 11πμ και ολοκληρώθηκε περίπου στις 2μμ. Αποκλεισμοί έγιναν στα 2 καταστήματα της zara και σε benetton, H&M, Marks & Spencer, massimo duti, stradivarious και τα καταστήματα αυτά δεν άνοιξαν καθόλου κατά την διάρκεια των ωρών αιχμής.
Η στάση των εργαζόμενων ήταν θετική παρά την γνωστή δυσκολία συμμετοχής σε κινήσεις απεργιακής περιφρούρησης ενώ δεν έλειψαν περιστατικά μεμονωμένων "αγανακτισμένων καταναλωτών" που λειτουργούν ξεκάθαρα (ηθελημένα ή όχι) ως πολιορκητικός κριός των εργοδοτικών συμφερόντων και της κυριαρχίας καταναλωτικού κανιβαλισμού.
Η πραγματική εμπορική κίνηση πάντως αποδείχθηκε στην πράξη ελάχιστη. Εκτός από την φτώχεια και το άδειο πορτοφόλι των εργαζομένων, η αγωνιστική παρέμβαση του Συντονισμού στην Θεσσαλονίκη αλλά και στην Αθήνα όπου όλη η Ερμού αλλά και τα κεντρικά καταστήματα των Public και του Πλαίσιο δεν λειτούργησαν καθόλου, έχει καταφέρει ισχυρό πλήγμα στις επιδιώξεις του εμπορικού κεφαλαίου. Για πρώτη φορά κινητοποιήσεις έγιναν και σε αρκετές επαρχιακές πόλεις.

Απεργιακούς αποκλεισμούς έκανε και η Ένωση Εμποροϋπαλλήλων Θεσσαλονίκης (σε Public, notos, H&M, attica)μαζί με συλλόγους μικρών επαγγελματιών/εμπόρων. Ερωτηματικά όμως προκαλεί η γραμμή κοινού αγώνα με τα "μικρά αφεντικά" (που κυριαρχεί και στην ΟΙΥΕ) καθώς αναπαράγει αδιέξοδα κοινών διαταξικών συμφερόντων.
Αντίθετα, ο Συντονισμός έχει ως κεντρικό πρόταγμα "τα εργατικά συμφέροντα μπροστά" και την οργάνωση από τα κάτω των ίδιων των εργαζομένων. Εδώ και 3 χρόνια πλέον ήμασταν παρόντες κάθε Κυριακή και σε αυτό το δρόμο θα συνεχίσουμε το επόμενο διάστημα που θα επιχειρηθεί η ολοκληρωτική κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.
Κατά τη διάρκεια των αποκλεισμών παρουσιάστηκε και μία ρεπόρτερ της voria.gr, από την οποία ζητήθηκε ρητά -αλλά χωρίς καμία απολύτως βία- να αποχωρήσει, καθώς η ιστοσελίδα στην οποία εργάζεται στοχοποίησε, τόσο στο παρελθόν όσο και πολύ πιο πρόσφατα, καταλήψεις της πόλης μας. Με αφορμή αυτό το περιστατικό, θέλουμε να καταστήσουμε σαφές πως βρισκόμαστε σταθερά απέναντι σε κάθε φορέα ή επιχείρηση "ενημέρωσης" που στοχοποιεί χώρους ελεύθερης έκφρασης και πολιτικών διεργασιών με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ

Την Τετάρτη 19/7 στις 20.00 διάφορες φασιστικές ομάδες καλούσαν σε συγκέντρωση με αφορμή την επέτειο για την τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Με την γνωστή τους τακτική ανακοίνωσαν το μέρος που θα συγκεντρωθούν μόλις δυο ώρες πριν. Φυσικά υπήρχε συνεννόηση με τους μπάτσους, οι οποίοι και τους συνόδευαν από την αρχή. Εντέλει, κατάφεραν να μαζέψουν με το ζόρι 50 άτομα, τα οποία άναψαν μέχρι και δάδες (!), κίνηση που θυμίζει τους θεωρητικούς τους πρόγονους και έκαναν πορεία στον πεζόδρομο της παραλίας, αφού φυσικά με τέτοιους αριθμούς ούτε δρόμο δεν μπορούν να κλείσουν.

Το αντιφασιστικό κίνημα με τη σειρά του έδειξε για μια ακόμη φορά τα αντανακλαστικά του. Οι αρχικές συγκεντρώσεις από το ΕΚΘ πορεύτηκαν μέσω των οδών Φιλίππου-Ιασωνίδου-Εγνατίας και αφού έγινε μια στάση στο Συντριβάνι, κατέληξαν στη Λεωφόρο Νίκης μπροστά από το Λευκό Πύργο με ισχυρή αστυνομική παρουσία από την αρχή. Όταν αργότερα ξεκίνησε η πορεία των φασιστών, η αντιφασιστική πορεία κατευθύνθηκε προς τη ΧΑΝΘ, όπου και χτυπήθηκε αναίτια από τις δυνάμεις καταστολής, με τη περιφρούρηση, όμως, να στέκεται στο ύψος της προστατεύοντας τον κόσμο, αμυνόμενη στην επίθεση αυτή. Στη συνέχεια, μέσω της Αγγελάκη, κατέληξε στην Καμάρα. Οι κινήσεις των ΜΑΤ, καθώς και οι απειλές και βρισιές που εκτόξευαν εναντίον των αντιφασιστών-στριών καθόλη τη διάρκεια, μας δείχνει ακόμη μια φορά τον ρόλο τους και τη στάση τους απέναντι στους φασίστες, πράγματα που έτσι κι αλλιώς μας είναι γνωστά από καιρό.

Εμείς με τη σειρά μας έχουμε να δηλώσουμε ότι δεν θα αφήσουμε καμία φασιστική και ρατσιστική συγκέντρωση ανενόχλητη στο κέντρο της πόλης και θα είμαστε πάντα εκεί για να τους σταματάμε. Όσο για τους φίλους τους τούς μπάτσους δεν μας εκπλήσσουν τέτοιες αντιδράσεις απέναντι μας, οι οποίες απεναντίας ατσαλώνουν ακόμα περισσότερο την αντιφασιστική μας συνείδηση.

ΜΠΑΤΣΟΙ, TV, ΝΕΟΝΑΖΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΚΥΠΡΟ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

Ενημέρωση από την αντιφασιστική διαδήλωση στις 30/8

Την Τετάρτη 30/8 διάφορες φασιστικές γκρούπες καλούσαν σε συγκέντρωση για τον εορτασμό της επετείου της μάχης στο Γράμμο και το Βίτσι, φυσικά χωρίς να ανακοινώνουν, για ακόμα μια φορά, το σημείο συγκέντρωσής τους. Το κάλεσμα αυτό έρχεται ως φυσική εξέλιξη της προσπάθειας προώθησης της "θεωρίας των δυο άκρων", η οποία εξισώνοντας τη ναζιστική βία με την αντιφασιστική αντίσταση, εντέλει αθωώνει τα εγκλήματα των ναζί και των ντόπιων συνεργατών τους.

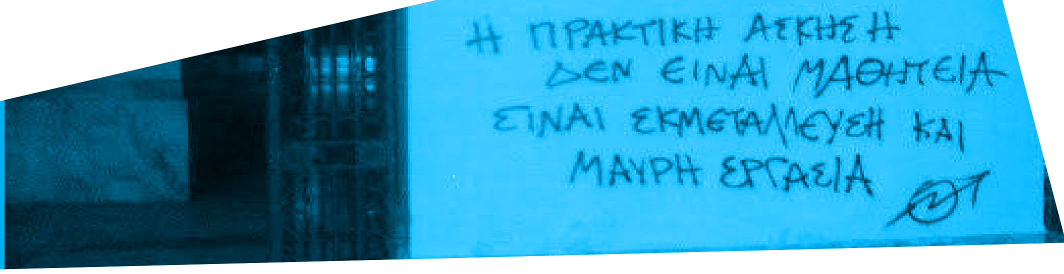
Για ακόμη μια φορά βρεθήκαμε στον δρόμα πλάι στις συντρόφισσες της Συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχισμό « Μαύρο & Κόκκινο » και της Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης για να κάνουμε ξεκάθαρο πως η πόλη που ζούμε και αγωνιζόμαστε θα παραμείνει καθαρή από τον οχετό κάθε φασιστικής γκρούπας. Για μια ακόμα φορά, λοιπόν, καλέσαμε σε κεντρικό σημείο της πόλης, στον πεζόδρομο της Καμάρας, σε αντιφασιστική περιφρούρηση. Θεωρώντας από τον φανφαρώδη λόγο των φασιστικών ομάδων πως θα καλέσουν στο κέντρο της πόλης, βρεθήκαμε προ εκπλήξεως όταν πληροφορηθήκαμε πως το κάλεσμα τους έγινε στην Ν.Κρήνη (9 χιλιόμετρα μακρυά). Έχοντας ως προταιρεότητα την διασφάλιση του κόσμου που στήριξε τα αντιφασιστικά καλέσματα (περίπου 150 άτομα) επιλέξαμε να μην ταξιδέψουμε με μέσα μαζικής μεταφοράς μέχρι το δικό τους σημείο προσυγκέντρωσης, μιας και έχουμε βιώσει στο πετσί μας την άγρια καταστολή που προσφέρει η ΕΛ.ΑΣ. στα σώματά μας κάθε φορά που προσεγγίζουμε τις συγκεντρώσεις τους.

Με το πέρας της ενημέρωσης για το "πλήθος" της συγκέντρωσής τους (το πολύ 30 άτομα) αποφασίσαμε να διαδηλώσουμε σε δρόμους του κέντρου με δυνατό παλμό και συνθηματολογία. Ακούστηκαν συνθήματα αλληλλεγύης στους μετανάστες, ανάδειξης της σχέσης φασιστών και αφεντικών, καθώς και υπεράσπισης της ιστορικής μνήμης του Ε.Α.Μ.

Δεν θα αφήσουμε αναπάντητη την παραχάραξη της ιστορίας και την προσπάθεια εδραίωσης μιας αντικομμουνιστικής στάσης, η οποία σκοπό έχει να πλήξει την εργατική τάξη (ντόπια και ξένη), την lgbtq κοινότητα, τους φτωχούς και εκμεταλλευόμενους αυτού του κόσμου.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ = ΝΕΟ ΦΘΗΝΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ = ΚΑΘΑΡΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ = ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΕΡΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ακόμη ένας τρόπος για να βγάλουν κέρδος τα αφεντικά, ακόμη μια εκμετάλλευση του ανθρώπου ως εργαζόμενο. Καμία ντροπή και κανένας ενδοιασμός. Είσαι τελειόφοιτος τει ή ιεκ; Πρέπει να κάνεις πρακτική άσκηση αν θέλεις να πάρεις το πτυχίο σου και να είσαι απόφοιτος - πτυχιούχος. Άλλη μία προσπάθεια του κεφαλαίου να δώσει λύση στη κρίση που έχει δημιουργήσει. Πολλές νέες λύσεις για τον νέο, για να τον ''βοηθήσουνε'', προγράμματα Voucher, κοινωφελούς εργασίας, πρακτικής άσκησης κ.α. Ήρθε λοιπόν η ώρα αν χρειαστεί ή αν αποφασίσεις (σε κάποια ιδρύματα ΑΕΙ είναι προαιρετική) να κάνεις πρακτική άσκηση, να βιώσεις την εκμετάλλευση από νωρίς. Ακόμη ένα φθηνό εργατικό δυναμικό για τις επιχειρήσεις που βολεύει πέραν του δέοντος.
Στην περίπτωση της πρακτικής άσκησης αυτό συμβαίνει γιατί οι φοιτητές δεν θεωρούνται εργαζόμενοι της επιχείρησης ή του φορέα όπου απασχολούνται αλλά ''πρακτικάριοι''. Οι 3μηνοι, που συνήθως είναι του πανεπιστημίου που είναι προαιρετική πρακτική, δεν φαίνονται καν στο εργατικό δυναμικό της επιχείρησης/φορέα, και δεν έχουν καμία ασφαλιστική κάλυψη. Ενώ των ΤΕΙ είναι υποχρεωτική, υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.(ΕΟΠΥΥ) μόνο για επαγγελματικό κίνδυνο ατυχήματος και δεν καλύπτονται με ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα ένσημα είναι μισά και μη συντάξιμα, ωστόσο φαίνονται στο εργατικό δυναμικό της επιχείρησης, αλλά δεν θεωρούνται εργαζόμενοι. Επομένως σε περίπτωση κακομεταχείρισης ή εκμετάλλευσης δεν μπορούν να απευθυνθούν σε καμία αρμόδια υπηρεσία (π.χ. επιθεώρηση εργασίας) και σε κανένα σωματείο. Οι μόνοι υπεύθυνοι είναι τα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα στα οποία ανήκουν.

Η πληρωμή των πρακτικάριων

Κάθε φοιτητής/τρια που ξεκινάει πρακτική άσκηση πρέπει να πληρώνεται βάση νόμου το 80% του βασικού μισθού. Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες για το πώς πληρώνεται ανάλογα με το πρόγραμμα και τον φορέα (ΕΣΠΑ, οαεδ, δημόσιο, ιδιωτικό). Σε κάθε περίπτωση ο μισθός που αναλογεί είναι περίπου το 80% του ανειδίκευτου εργάτη, που στις μέρες μας αυτό μεταφράζεται περίπου στα 380ε/ μήνα. Από αυτά ένα ποσό καλείται να το καταβάλει ο φορέας/ επιχείρηση και το υπόλοιπο το πρόγραμμα ή το ίδρυμα. Φυσικά τίποτα από τα παραπάνω δεν ισχύει. Στην καλύτερη περίπτωση να πάρει τα 176,08 που συνήθως είναι του προγράμματος, και ο/η εργοδότης να καρπώνεται την εργασία του/της λέγοντας οτι του/της μαθαίνει την δουλειά –κάνει χάρη δηλαδή στον φοιτητή, εργαζόμενο- ενώ υπάρχουν και περιπτώσεις που δεν πληρώνονται απολύτως τίποτα και εργάζονται σύμφωνα με τα κανονικά ωράρια.

Οι Συνθήκες εργασίας

Πέρα από τα παραπάνω, που οι περισσότεροι φοιτητές τα γνωρίζουν και δεν τα αναφέρουν πουθενά, είναι πολλοί που πάνε με την ψευδαίσθηση ότι θα μάθουν τουλάχιστον το αντικείμενο που σπούδασαν ''δύσκολοι καιροί, δε βγαίνουν μωρέ και αυτοί, τουλάχιστον να μας μάθουν τη δουλειά''. Όχι απλά δεν σου μαθαίνουν τη δουλειά, σε χρησιμοποιούν για οποιοδήποτε προσωπικό θέλημα ή στην καλύτερη περίπτωση να σου αναθέσουν κάποια δουλειά που βαριούνται οι ίδιοι να κάνουν. Εννοείται πως οι απαιτήσεις που έχουν από εσένα είναι αντίστοιχες με οποιοδήποτε εργαζόμενο ή και παραπάνω. Θα σου ζητήσουν να είσαι στην ώρα σου, να κάνεις το τυπικό ωράριο, να είσαι ντυμένη/ος όπως ορίζει η επιχείρηση και ό,τι άλλο ευφάνταστο μπορεί να σκεφτεί κανείς.

Γνωρίζουμε πως όλη αυτή η κατάσταση έρχεται να καλύψει διάφορα κενά του καπιταλιστικού οικονομικού συστήματος από τα οποία και ''πλήττονται'' οι επιχειρήσεις. Δεν είναι και λίγα τα ιδρύματα που ''αναγκάζονται'' να συνεργαστούν με ιδιωτικές επιχειρήσεις του αντικειμένου τους, (κυρίως τα ΙΕΚ, αλλά όχι μόνο). Χαρακτηριστικό παράδειγμα στον κλάδο του Επισιτισμού, όπου οι σχολές στέλνουν σπουδαστές σε μεγάλους τουριστικούς επιχειρηματικούς ομίλους τα καλοκαίρια κι έτσι τα μεγάλα ξενοδοχεία καλύπτουν τις ανάγκες τους με σχεδόν δωρεάν εργατικό δυναμικό, όπως επίσης και του Τμήματος Τεχνολόγων Αντιρρύπανσης του ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας που διαφήμιζε τα αναλώσιμά του! Το φυλλάδιο είχε τίτλο «Πρακτική Άσκηση φοιτητών. "Γενική πρόβα" πριν την ένταξη στην παραγωγή, αλλά και φθηνή λύση για τις επιχειρήσεις! Και συνέχιζε «Όσες επιχειρήσεις, Υπηρεσίες και ΟΤΑ δραστηριοποιούνται στον τομέα του Περιβάλλοντος και ενδιαφέρονται να καλύψουν προσωρινές τους ανάγκες με τη φθηνή λύση των πρακτικά ασκούμενων φοιτητών, ή και να προσλάβουν πτυχιούχους Τεχνολόγους, τότε δεν έχουν παρά να απευθυνθούν στο ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας»! Ενημέρωνε επίσης ότι η μισή αποζημίωση του ασκούμενου φοιτητή επιδοτείται από τον ΟΑΕΔ και «έτσι οι επιχειρηματίες ιδιώτες και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης καταβάλλουν στον ασκούμενο φοιτητή μόνο 180 ευρώ το μήνα» χωρίς καμία ντροπή και με περρίσιο θράσος.

Γνωρίζουμε επίσης πως οι περισσότεροι/ες φοιτητές/τριες βιώνουν ένα καθεστώς απειλής, όπου αν δεν κάνουν ή δεν ολοκληρώσουν την πρακτική τους δεν μπορούν να πάρουν το πτυχίο τους. Σε αυτήν ακριβώς τη συνθήκη βρίσκουν χώρο οι εργοδότες και με μεγάλο θράσος σε καλούνε να εργαστείς ''εθελοντικά'' για να μάθεις την δουλειά. Για εμάς η κατάσταση αυτή αποτελεί άλλη μια εκμετάλλευση εργατικού δυναμικού, άλλη μία συνθήκη εξαθλίωσης η οποία δεν μπορεί να μην αναδεικνύεται και να μένει αναπάντητη. Φυσικά δεν καθολικεύουμε καταστάσεις, γνωρίζουμε ότι υπάρχει και 1 περίπτωση στις 100 που είτε θα μάθεις 5 πράγματα είτε θα πληρωθείς καλά και ακόμη πιο σπάνια και τα δύο μαζί. Δεν μας αρκεί. Οι πρακτικάριοι είναι κανονικοί εργαζόμενοι και πρέπει να πληρώνονται και να αμείβονται όπως όλοι.

Κατάληψη Libertata 2017

Στοιχεία για τη θέση των γυναικών στους εργασιακούς χώρους

Οι έμφυλοι διαχωρισμοί στους εργασιακούς χώρους και οι παραβιάσεις με βάση αυτούς είναι ζητήματα που δεν θίγονται τόσο συχνά από το σύγχρονο φεμινιστικό κίνημα, εκτός από περιπτώσεις σεξουαλικών παρενοχλήσεων ή βιασμών. Κατά τη γνώμη μας, σε μια εποχή που οι γυναίκες έχουν εισέλθει μαζικά στην αγορά εργασίας και η ισότητα θεωρείται ως κάτι δεδομένο είναι σημαντικό να γίνει λόγος για την κατώτερη θέση που ακόμη έχουν, η οποία εκφράζεται με ποικίλους τρόπους, όπως με τη μισθολογική ανισότητα μεταξύ των δυο φύλων ή τη μεγάλυτερη ανεργία που εμφανίζεται στο γυναικείο πληθυσμό. Μάλιστα, η συντηρητική κατεύθυνση στην οποία κινείται μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας έχει ως αποτέλεσμα οι οποιεσδήποτε γυναικείες διεκδικήσεις, όπου κι αν αυτές εκφράζονται (πόσω μάλλον στους εργασιακούς χώρους), να θεωρούνται ως κάτι «παρωχημένο» και άνευ νοήματος*.

Αρχικά θα ασχοληθούμε με τον ελλαδικό χώρο. Τη περίοδο μεταξύ 2008 και 2013 η γυναικεία απασχόληση μειώθηκε κατά 19%, ενώ η αντίστοιχη ανδρική κατά 22%. Το ίδιο διάστημα το ποσοστό της γυναικείας ανεργίας εκτινάχτηκε από το 12% στο 32%[1]. Καθώς η μείωση της γυναικείας εργασίας είναι αναλογικά ίση με την ανδρική, αυτό αυτόματα σημαίνει ότι οι ανισότητες διατηρούνται. Τα νεότερα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν τον Απρίλιο του 2017 μας πληροφορούν ότι η γυναικεία ανεργία βρίσκεται στο 26,2% (από 27,3% που βρισκόταν τον Απρίλιο του 2012) και η αντίστοιχη ανδρική στο 18,2% (από 20,6%), με το συνολικό ποσοστό να είναι 21,7%, το οποίο και φυσικά είναι πλασματικό[2].

Εκτός αυτών, ας μην ξεχνάμε και παραβιάσεις στους εργασιακούς χώρους, οι οποίες σπάνια καταγγέλλονται, όπως περιπτώσεις σεξουαλικών παρενοχλήσεων ή άλλες που αφορούν την μητρότητα, όπως οι απολύσεις ή ο εξαναγκασμός σε παραίτηση εγκύων, η μη χορήγηση ειδικής άδειας ή ο επίσης συχνός εξαναγκασμός σε εκ περιτροπής απασχόληση σε εργαζόμενες που είχαν μόλις επιστρέψει από εγκυμοσύνη. Εξάλλου, η επίθεση που έχουν εξαπολύσει τα αφεντικά στην εργατική τάξη είναι μαζική και επιβάλλει πλέον όλο και περισσότερο όρους, όπως η μαύρη εργασία ή η ελαστικοποίηση του οκτάωρου, οι οποίοι και πλήττουν και τα δυο φύλα. Στο κομμάτι των μεταναστριών τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα, καθώς αποτελούν κι ένα πληθυσμό συνήθως χωρίς χαρτιά, οπότε η εκμετάλλευση και η δυσμενέστερη θέση τους (σε σχέση και με τους μετανάστες άνδρες) δύσκολα μετριούνται με στατιστικούς όρους.

Ένα τελευταίο στοιχείο που πρέπει να επισημανθεί είναι η απλήρωτη οικιακή εργασία. Οι γυναίκες ακόμα και σήμερα, καθώς συνεχίζουμε να ζούμε σε μια πατριαρχική κοινωνία επιβαρύνονται όχι μόνο με το κομμάτι του νοικοκυριού, αλλά και ακόμα με την ανατροφή των παιδιών ή την περίθαλψη ηλικιωμένων. Σχεδόν καθολικά παραβλέπεται σαν εργασία, παρόλο που απαιτεί πλήθος ωρών, τις οποίες είτε οι γυναίκες πρέπει να ξεκλέψουν στην καθημερινότητά τους, ενώ παράλληλα εργάζονται είτε τις υποχρεώνει να παραμείνουν στο σπίτι. Το φαινόμενο είναι πιο συχνό στις μεγαλύτερες ηλικίες, κάτι που δείχνει ότι ο παραδοσιακός ρόλος των γυναικών στο σπίτι δέχεται πλήγματα. Παρόλα αυτά, σύμφωνα με την απογραφή του 2011 στα ζευγάρια με τουλάχιστον ένα παιδί το 52,4% των γυναικών είναι απασχολούμενες, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τους πατέρες είναι 84,9%. Σε μητέρες που ανατρέφουν μόνες το παιδί το ποσοστό απασχόλησης ανέρχεται σε 61,2% και στους πατέρες σε 74,9%[3].

Μία άλλη πτυχή, η οποία συχνά δεν λαμβάνεται υπόψη είναι η μισθολογική διαφορά ανάμεσα στα δυο φύλα. Σύμφωνα με την Eurostat για το 2015 η διαφορά των συνολικών αποδοχών στις ευρωπαϊκές χώρες βρίσκεται στο 45,2%, ενώ η μέση ωριαία αμοιβή είναι 16,3% χαμηλότερη για τις γυναίκες, με το χάσμα αυτό να αυξάνεται αναλογικά με την ηλικία. Στην Ελλάδα η μισθολογική διαφορά ανάμεσα στα δυο φύλα φτάνει το 15%[4]. Αναλυτικότερα, οι γυναίκες όχι μόνο έχουν χαμηλότερες ωριαίες αποδοχές, αλλά και εργάζονται λιγότερο σε έμμισθες θέσεις εργασίας και απασχολούνται σε μικρότερο βαθμό απ΄ότι οι άνδρες.

Τέλος, σε διεθνές επίπεδο, σύμφωνα με την έκθεση «Γυναίκες στην Εργασία-Τάσεις 2016» από την Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, κατά την περίοδο 1995-2015 το γυναικείο εργατικό δυναμικό μειώθηκε από 52,4% σε 49,6%, ενώ το αντίστοιχο ανδρικό από 79,9% σε 76,1%. Επίσης, παρόλο που οι γυναίκες αποτελούν λιγότερο από το 40% του εργατικού δυναμικού σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης, σε καθεστώς μερικής απασχόλησης το αντίστοιχο ποσοστό είναι 57%. Ακόμη, το μισθολογικό χάσμα υπολογίζεται παγκοσμίως στο 23% και τέλος, σχεδόν 750 εκατομμύρια γυναίκες σ' όλο τον κόσμο δεν επωφελούνται από κάποια διάταξη για το δικαίωμα στην άδεια μητρότητας, ενώ μόνο 330 εκατομμύρια λαμβάνουν κάποιου είδους επίδομα για τη γέννηση παιδιού (28,2%)[5].

Η δική μας οπτική

Από τα παραπάνω στοιχεία εύκολα συμπεραίνουμε ότι η θέση των γυναικών στην εργασία παραμένει μειονεκτική. Παρόλο που όλο και περισσότερες γυναίκες κινητοποιούνται και εισέρχονται στην αγορά εργασίας, ο παραδοσιακός κοινωνικός τους ρόλος στο σπίτι και την φροντίδα παιδιών και ηλικιωμένων παραμένει ισχυρός χωρίς να υπάρχει κάποια αμοιβή γι' αυτό ούτε καν για τις περιπτώσεις τοκετού τις περισσότερες φορές. Τέλος, υπάρχει χάσμα μεταξύ των φύλων και στις αποδοχές, γεγονός που αν και δεν είναι ορατό για πολλούς, εντούτοις αποτελεί πραγματικότητα.

Για μας ένα από τα βασικά ζητήματα της ταξικής πάλης είναι και η θέση των γυναικών στην εργασία και οι διακρίσεις που υφίστανται με βάση το φύλο. Υποχρέωση ενός επαναστατικού συνδικαλιστικού κινήματος είναι να αναδείξει τις διακρίσεις που υπάρχουν και –οργανωμένο όντας– να πιέσει προς διεκδικήσεις και προς αυτή την κατεύθυνση, όχι μεμονωμένα φυσικά, αλλά με επαναστατικούς όρους και έχοντας πάντα ως στόχο την συνολική απελευθέρωση σε μια ελευθεριακή κοινωνία κι όχι επιμέρους διεκδικήσεις.

Παρόλο που σε συνδικαλιστικό επίπεδο η εργατική τάξη παραμένει σχετικά ανοργάνωτη, το τελευταίο διάστημα γίνονται βήματα προς μια οργανωτική κατεύθυνση, τα οποία και πρέπει να συνεχιστούν. Η θέση των γυναικών στην εργασία και οι διεκδικήσεις με βάση το φύλο δεν πρέπει να υποβαθμίζονται ως «διεκδικήσεις πολυτελείας», αλλά πρέπει να ενσωματωθούν στον κορμό των προταγμάτων της εργατικής τάξης μαζί με τις αντίστοιχες της lgbtqi κοινότητας και των μεταναστών/στριών. Θεωρούμε ότι πολλές αναλύσεις που προβάλλουν την πολιτική των ταυτοτήτων, εντέλει περιχαρακώνουν την κάθε κοινότητα με βάση την ταυτότητά της (φύλο, σεξουαλικότητα, χρώμα δέρματος, καταγωγή) και δεν συμβάλλουν στις προσπάθειες που γίνονται για κοινό αγώνα και για σύνδεση των επιμέρους κινημάτων.

Για εμάς, παρόλο που η ταξική ανάλυση κατέχει την πρωταρχική σημασία στην θεώρησή μας, θεωρούμε ότι καμία ταυτότητα δεν πρέπει να υποβαθμίζεται κι ότι ο αγώνας των καταπιεσμένων εναντίον του καπιταλισμού πρέπει να είναι κοινός, παρά τις επιμέρους διεκδικήσεις της κάθε κοινότητας. Καμία ισότητα δεν μπορεί να προκύψει σ' ένα υποτιθέμενο μετεπαναστατικό μέλλον αν δεν δουλέψουμε πρώτα γι' αυτήν. Γιατί πιστεύουμε ότι δεν υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα μεταξύ των καταπιεσμένων ομάδων, παρά μόνο η ανάγκη περαιτέρω οργάνωσης με ταξικά και επαναστατικά χαρακτηριστικά ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα και τις «ακραίες» εκφάνσεις του, όπως ο φασισμός.

*Επιπλέον δεν μας είναι άγνωστη στην πόλη μας (κι όχι μόνο) η αφήγηση που λέει ότι «οι γυναίκες βρίσκουν πιο εύκολα δουλειά», καθώς πολύ συχνά σε αγγελίες, αλλά κι έξω από καταστήματα παρατηρεί κανείς να γράφεται «ζητείται κοπέλα». Τα αίτια αυτού του γεγονότος είναι αφενός ότι η Σαλονίκη ως πόλη στηρίζεται πολύ στον τριτογενή τομέα παραγωγής με πολλές καφετέριες και μπαρ να υπάρχουν λόγω του μεγάλου φοιτητικού πληθυσμού και αφετέρου στην σεξιστική στάση αφεντικών και πελατών να θέλουν μια ωραία κοπέλα να τους σερβίρει, η οποία φυσικά πρέπει να είναι και «εμφανίσιμη». Παρόλα αυτά τα στοιχεία που θα παρατεθούν στο συγκεκριμένο κείμενο θέλουν να διαψεύσουν τέτοιες λανθασμένες αντιλήψεις που επικρατούν και οι οποίες –αθελά τους και μη– «ξεπλένουν» τον σεξισμό.

1 https://fylosykis.gr/2014/03/η-εργασία-των-γυναικών-σήμερα/
2 Δελτίο τύπου ΕΛΣΤΑΤ, Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, Απρίλιος 2017
3 ΕΛΣΤΑΤ, Απογραφή Πληθυσμού-Κατοικιών 2011, Οικονομικά χαρακτηριστικά του Μόνιμου θυσμού της Χώρας
4 Eurostat, Gender pay gap in unadjusted form by NACE Rev. 2 activity - structure of earnings survey methodology (earn_gr_gpgr2)
5 International Labour Organization, Women at Work, Trends 2016

Βιβλιοπαρουσίαση:
«Οι αντάρτες δεν προσκυνούν - Μάχες του Ε.Λ.Α.Σ. και της Ο.Π.Λ.Α. στην κατεχόμενη Θεσσαλονίκη (1941-44)»

Καθώς έγιναν κάποιες αλλαγές στις θεματικές του περιοδικού μας, κρίναμε ως σημαντικό να προωθούμε και βιβλία, τα οποία είναι σχετικά με την ευρύτερη κουλτούρα μας. Ένα απ' αυτά είναι και το βιβλίο του Τ. Κατσαρού «Οι αντάρτες δεν προσκυνούν».

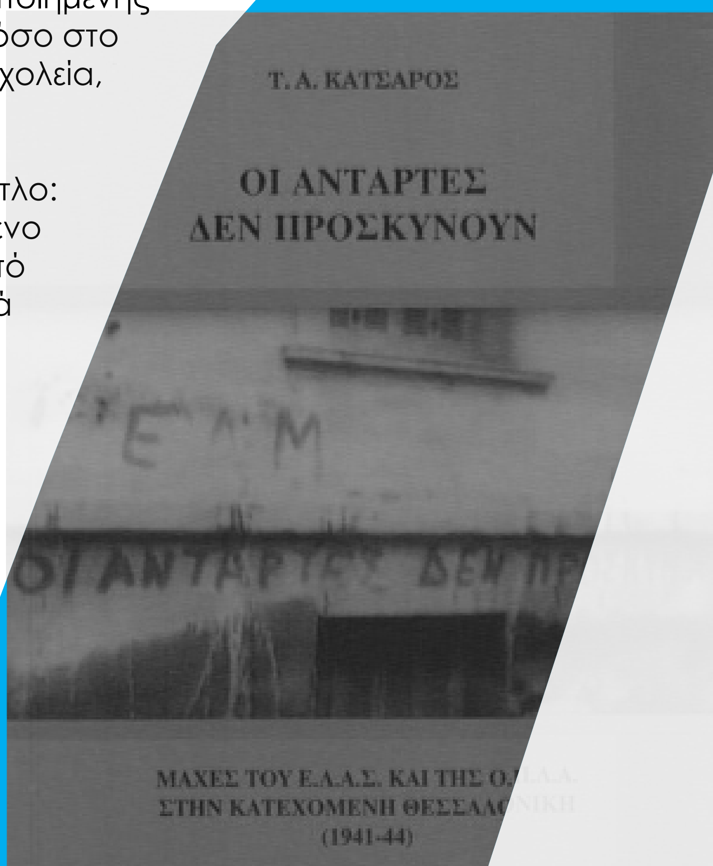
Ξεκινώντας από την καθαρά ιστορική σημασία του, πρόκειται για μια πολυεπίπεδη ιστορική έρευνα, η οποία περιλαμβάνει πηγές της εποχής, βιβλία που έχουν γραφτεί για την περίοδο εκείνη, καθώς και συνεντεύξεις με ανθρώπους που έζησαν τα γεγονότα από την πρώτη γραμμή. Γίνεται μια εκτενής ιστορική αναφορά για τις μάχες των αντιστασιακών οργανώσεων στην πόλη της Θεσσαλονίκης, για τον τρόπο λειτουργίας τους, τον αγώνα ενάντια στους κατακτητές και τους ντόπιους συνεργάτες τους, με αναφορά πάντα στο ιστορικό πλαίσιο της εποχής. Πολύ σημαντικό ρόλο, όμως, κατέχει ο επίλογος, ο οποίος εκφράζει τις ευρύτερες ανησυχίες του συγγραφέα για τις σημερινές αντιξοότητες που τα κινήματα έχουν να αντιμετωπίσουν και τα σημαντικά ερωτήματα που μένουν να απαντηθούν, κληρονομιά από την εμπειρία του προηγούμενου αιώνα.

Για εμάς, αυτή η έρευνα διατηρεί τη σημασία της στο σήμερα, καταρχάς για την διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης των κινημάτων, καθώς πάντα οι εμπειρίες του παρελθόντος βοηθούν στην αποφυγή παρόμοιων λαθών στο παρόν και το μέλλον. Επίσης, από τη στιγμή που υπάρχει μια προσπάθεια εδραίωσης μιας αστικής θεώρησης της ιστορίας, η οποία εξισώνει τη βία των αντιστασιακών μ' αυτή των Ταγμάτων Ασφαλείας, περνώντας το ίδιο μήνυμα στο σήμερα, χρέος είναι να υπάρξουν κινηματικές απαντήσεις, οι οποίες και δίνονται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου.

Καθώς βρισκόμαστε σε μια εποχή αβεβαιότητας και κρίσης, το ευρύτερο ταξικό και αντικαπιταλιστικό κίνημα βρίσκεται σε φάση ανασύνταξης. Πρέπει, λοιπόν, να αναλυθεί η εποχή και οι συνθήκες της και να υπάρξει μια εκ νέου ανασυγκρότηση τόσο πολιτικά όσο και θεωρητικά. Μια μάχη που πρέπει σίγουρα να δοθεί (και ήδη δίνεται με επιτυχία) είναι αυτή ενάντια στο φασισμό ως μιας εντατικοποιημένης μορφής καπιταλισμού και η οποία πρέπει να δίνεται τόσο στο δρόμο όσο και καθημερινά σε χώρους δουλειάς, σχολεία, πανεπιστήμια κτλ.

Τέλος, θα κάνουμε ένα σχόλιο όσον αφορά τον τίτλο: πιστεύουμε ότι εκφράζει κατάλληλα το περιεχόμενο του βιβλίου, αλλά και την ιστορία της Ελλάδας από την Κατοχή και τον Εμφύλιο ως τα μεταπολεμικά χρόνια, τη δικτατορία και τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Οι άνθρωποι αυτοί που με τόση επιμέλεια αναζητήθηκαν ώστε να μάθει το κοινό γι' αυτούς, πήραν μια απόφαση ζωής, χωρίς να το μετανιώσουν και η οποία τους επέφερε πολλά δεινά (θάνατοι, βασανισμοί, εξορίες, φυλακές) για τις επόμενες δεκαετίες (για κάποιους και για τις προηγούμενες). Παρόλα αυτά δεν πτοήθηκαν και δεν έχασαν το κουράγιο τους και την πίστη τους στο δίκαιο του αγώνα τους για μια καλύτερη κοινωνία.

Καλή ανάγνωση λοιπόν!

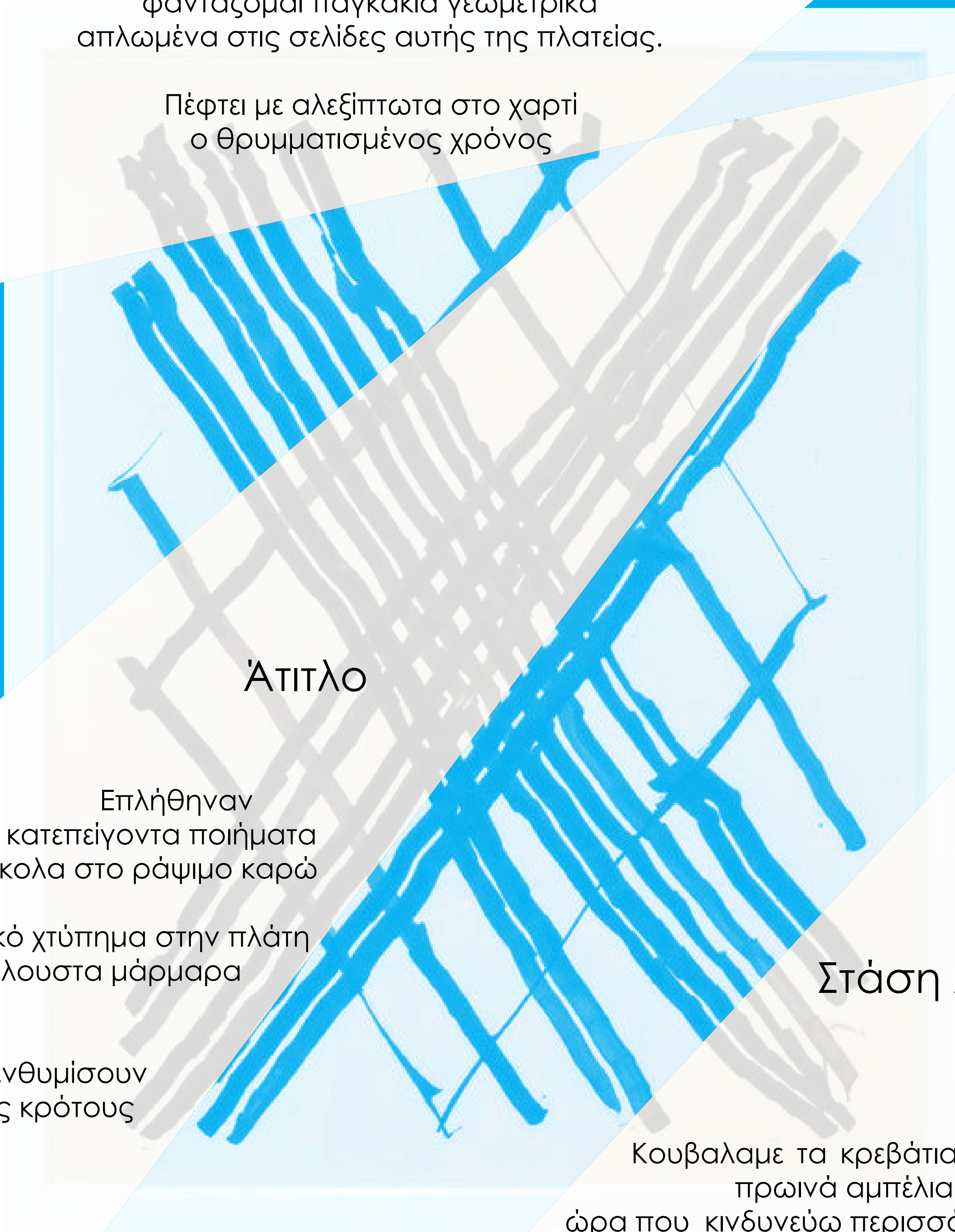
Σημειώσεις από έναν όμορφο αγώνα ενάντια στα άσχημα του κόσμου

Άτιτλο

Περιμένω σε τρεις πόλεις ταυτόχρονα
ώρα μεσημβρινή που αφήνει ανοιχτές τις ευκαιρίες

φαντάζομαι παγκάκια γεωμετρικά
απλωμένα στις σελίδες αυτής της πλατείας.

Πέφτει με αλεξίπτωτα στο χαρτί
ο θρυμματισμένος χρόνος

Άτιτλο

Επλήθηναν
τα κατεπείγοντα ποιήματα
και δύσκολα στο ράψιμο καρώ

Ενα παρηγορητικό χτύπημα στην πλάτη
για τα παλιά ηλιόλουστα μάρμαρα

*

τι θέλουν να μου υπενθυμίσουν
με όλους αυτούς τους κρότους

Στάση Αττική

Κουβαλαμε τα κρεβάτια μας στα πρωινά αμπέλια
ώρα που κινδυνεύω περισσότερο από τις εξειδανικεύσεις·

η πόλη μας
μας ντύνει άσχημα, μας μασάει και μας πετάει στην στάση αττική
να κλαδεύουμε τα λεπτά της αναμονής
κάτω από τον χρυσό φλοιό αιώνων και τα μάρμαρα

Γκόγκος Αναστάσιος
απο την ποιητική συλλογή
«Δρομολόγια»

http://libertatiasquat.blogspot.gr/ | e-mail: libertatia_squat@riseup.net

LIBERTATIA

διεύθυνση: λ. στρατού 19 & σαρανταπόρου | συνέλευση: Τρίτη 20.30

πρόσβαση: λεωφορεία 3,7,10,11,31,39,58 στάση ευζώνων